

andring af disse Love, som jeg haaber kan finde Sted inden alt for længe.

Det ærede Medlem fra Silkeborg spurgte mig, om jeg ønskede at nedsætte Kommissionen kun i det Tillælde, at dette Lovforslag gennemførtes. Det har ikke været min Tanke. Min Tanke har været den, at det Ønske, som er rejst fra vedkommende store Repræsentationers Side, skulde opfyldes til Foråret. Jeg har ikke ønsket at nedsætte denne Kommission nu, fordi det forekommer mig, at det vilde være forstandigere at se, om vi kom til et Resultat her i Rigsdagen, idet man derved vilde faa ligesom et sikrere Grundlag for, Kommissionens Arbejde, man vilde vide om Rigsdagen paa dette Stadium var vilig til at gaa til Forandringer af den Karakter, som her er anført, eller ikke. Og saa kan jeg gerne føje en anden Grund til. Adskillige ærede Medlemmer have talt om Kommissionernes Mangfoldighed, og jeg er ikke nogen Ynder af disse mangfoldige Kommissioner. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om man kunde se en eller anden af disse Kommissioner gaa over til, lad mig sige, en bedre Tilværelse efter at have opfyldt sin Opgave her paa Jorden, før denne nye Kommission kommer. Det er jo muligt. Vi saa fornylig en Kommission meget hurtigt gøre sig færdig med sit Arbejde paa en meget tilfredsstillende Maade, og Resultatet foreligger i det Lovforslag, som Tinget formodentlig om faa Dage vil komme til at behandle, om Tilskud til Husdyrbrug og andet, som dermed staar i Forbindelse, og det vilde naturligvis være glædeligt, om der, før den nu omtalte Kommission traadte ud i Livet, kunde være andre Kommissioner, der vare komne lige saa vidt som hin.

Jeg ønsker for øvrigt at betone, at det ikke er min Tanke, at den Kommission, som her skulde nedsættes, skulde have en saadan Karakter, at man lagde hele Spørgsmaalet hen der og rolig ventede, til denne Kommission en Gang, maaske i en fjern Tid, kom og sagde: Nu ere vi færdige, nu præsentere vi samtlige Grupper af Forslag for Ministeriet. Jeg har tænkt mig det noget anderledes. Jeg har tænkt, at man skulde imødekomme de to Organisationers Krav om en Kommission, men at Ministeriet skulde udarbejde i Hovedtrækene sine Forslag og saa forelægge dem for Kommissionen til Betænkning og bede Kommissionen inden den og den Tid afgive sit Svar, saa at denne Kommission ikke skulde blive et Middel til at forsinke Arbejdet, men derimod et Middel til at

fremme Arbejdet og til at underbygge det Arbejde, som gjordes fra Ministeriets Side, og maaske give det større Betingelser for at blive ført igennem, fordi det ofte vil støtte en Sags Gennemførelse, naar den kommer med, lad mig sige, en Kommissions Autoritet bag sig. Ministeriets Autoritet kan jo være meget stor, men Ministeriets Autoritet er dog som Regel Udtryk for en enkelt eller et Par Grupper, hvorimod en Kommission, naar den da enes, som Regel er Udtryk for mange forskelligartede Grupper, der have bedre Betingelser for at kunne gennemføre deres Villie baade i Landsting og Folketing.

Det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) nævnedes, at Fradragsprocenten 85 maaske var rigelig. Det er muligt, at den vil være det i mange Landkommuner. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at der ogsaa er Landkommuner, hvor der er Brug for den, og efter de Erfaringer, der foreligger, er det givet, at der i adskillige Købstadkommuner er Brug for at gaa til en saa stor Procent, og i de Landkommuner, hvor der ikke er Brug for det, vil vedkommende Landkommunes Kommunalraad kunne lade være at benytte den meget høje Fradragsprocent. Jeg forstod dog ogsaa det ærede Medlem saaledes, at han ingenlunde nærede nogen Betænkelighed derved, men blot tænkte sig, at man ikke vilde faa Brug for at anvende den i saa høj Grad, som her er angivet. Det ærede Medlems Tanke om et bestemt Fradrag for alle Indtægter skal jeg ikke vende mig imod. Jeg kunde meget vel tænke mig et bestemt Fradrag for de forskellige Indtægter og dertil knytte en Rateskala. Men hvis vi gøre det, gaa vi over til et helt andet Skattesystem end det, her er Tale om. Gennemførelsen af bestemte Fradrag med de nugældende Regler i al Almindelighed vilde have Virkninger, som det er vanskeligt at overse i Øjeblikket, og derfor tror jeg, det var rimeligere at lade en saadan Forandring af Systemet overvejes sammen med andre gennemgribende Spørgsmaal, som i øvrigt ville komme til Overvejelse under en saadan Kommissions Arbejde.

Saa nævnedes det ærede Medlem fra Bornholm (Hauge) de militære Personers Skat, disse 2 pCt., overfor hvilke saa mangen Købstads Styre er meget uvillig. Jeg tilstaar, at jeg kan dele denne Uvillie. Det forekommer ogsaa mig urimeligt, at militære Personer beskattes efter andre Regler end andre Mennesker i Danmark. Men der er jo det sørgerlige Tilfælde, at denne